

عنوان مقاله:

تاملی در وجوه بلاغی قصیده «اعتبار و اعتذار» سنایی غزنوی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی بلاغت و نظریه پردازی ادبی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی آزادمنش - استادیار زبان و ادبیات فارسی، مجتمع آموزش عالی بم

خلاصه مقاله:

سنایی غزنوی شاعر، حکیم و عارف بزرگ قرن پنجم و اوایل قرن ششم است. قصاید سنایی، اوج هنری کاروی را نشان میدهد؛ زیرا هم به لحاظ استواری سبک و صورت و هم به لحاظ تنوع اندیشه و مضامین، برتری قابل تاملی بر اقران دارد، هر چند تصویرسازی و بلاغت مدرن در قرنی که سنایی زندگی میکند جایگاهی ندارد؛ اما این بدان معنا نیست که قصاید سنایی به دور از آرایه های بلاغی باشد. به همین دلیل، یکی از قصاید مهم این شاعر با عنوان «اعتبار و اعتذار» از حیث صورخیال و آرایه های بدیعی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و مشخص گردید که علاوه بر ژرف ساخت هنری و اسلوب ادای معنی، با هنرمندی تمام، در بهره گیری از تشبیه و استعاره و دیگر آرایه های بلاغی، لباس نرم و لطیف هنر ادبی را بر اندام اشعارش پوشانده است؛ به گونه ای که در بادی امر، از طرف خواننده کمتر احساس میشود.

کلمات کلیدی:

سنایی غزنوی، صورخیال، بلاغت تصویر، قصیده اعتبار و اعتذار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1444849>

